

Het huis stond de laatste dagen volledig op zijn kop na een eerste inpakronde. Aanvankelijk was het tempo hoog. Boeken in een doos, servies waar je niks mee doet, uitgestalde prularia: het was snel ingepakt. Maar daarna komen de keuzes: ga ik dit nog gebruiken de komende 3 maanden en wat moet bij elkaar ingepakt worden. "Verhuizen, ik doe het hierna nooit meer", zeg ik de hele week al tegen mezelf. En dan komen mijn ouders ook nog eten!

De hele vakantie alleen maar met verhuizen bezig zijn is niets. En dan wordt het langzaam aan steeds meer een bende. Ik denk dat ik het heel aardig doe gemeten langs de emancipatiemeetlat (of is het de feministische meetlat?) van Opzij. De taken zijn mooi verdeeld. Ik doe de was (in de wasmachine/droger), de afwas (in de vaatwasser), de boodschappen en ik kook. Vrouwlief houdt het huis schoon en is er voor de honden (of andersom: de honden zijn er voor haar). Maar vrouwlief zit in Amerika en als ik iets niet kan is het schoonmaken.

Ik kán het gewoon niet. Zelfs stofzuigen is een gedoe. Opruimen gaat nog, 't is alleen meer het probleem verplaatsen, letterlijk. Maar al ik de tijd neem lukt dat goed. Ik zet dan dozen en kratjes door het huis heen en sorteer alles stukje bij beetje. Aan iedere deurknop hang ik een plastic tasje. Iedere keer als ik ergens langsloop en ik zie dat iets weg kan gooi ik het in het dichtstbijzijnde tasje. Op een gegeven moment zit alles ergens in. Een langdurig proces. Duurt soms dagen, maar voor mij werkt het. Gewoon geduldig doorgaan...

Als je ouders komen eten zijn er twee dingen nodig. Als goede tweede natuurlijk eten. Maar met superstip op één: een opgeruimd en liefst ook schoon huis. Dat is zelfs nog zo als je 41 bent. Op het eerste gezicht had ik twee problemen. Ik zat nog midden in mijn dozen -en kratjesproces en dat moest afgerond worden. En wanneer heb ik dan tijd om te koken? Maar er bleek een simpele oplossing te zijn. Draadjesvlees! Een bijna vergeten traktatie voor de vleesliefhebber! Gistermiddag even in de kruiden en knoflook gezet en daarna vast 2 uurtjes op het vuur.

Vanochtend direct weer op het vuur. Bijna de hele dag heeft het opgestaan en ondertussen kon ik niet weg. Zo had ik alle tijd om het huis op orde te brengen. Tussen de kratjes en verhuisdozen door en al stofzuigend controleerde ik of het goed ging met het vlees. Zo werd het huis steeds schoner en het vlees steeds meer gaar. Rond half vijf was het allemaal gelukt: 't huis was toonbaar, het draadjesvlees uitmuntend In alle bescheidenheid... Ik heb nog een ruime portie over voor morgen. Die smaakt nog beter ook, dat is namelijk draadjesvlees zonder

opruimen!